

en eller anden Maade gav Befolkningen Erstatning for den vederlagsfrie Alderdomsunderstøttelse. Derfor foreslog vi at gaa til en almindelig Folkeforsikring, som sikrede hele Befolkningen lige fra den Tid, den erhvervsdygtige Alder begyndte for den enkelte Person, og til vedkommende døde. Derigennem mente vi altsaa at have taget tilstrækkeligt Hensyn til Traditionen. Nu er Forholdet imidlertid det, at vi har faaet en Invaliditetsforsikring, om end ikke under den Form og ikke i den Udstrækning, som vi den Gang tænkte, men alligevel en Invaliditetsforsikring, der vil komme mange til gode, og en Forsikring, hvortil Stat og Kommune i Tidens Løb vil komme til at yde meget betydelige Bidrag. Jeg kan derfor ikke tænke mig, at der vil være noget som helst i Vejen for nu at optage Forsikringsranken i Forbindelse med Loven om Aldersrenten, som jo antagelig i den nærmeste Tid bliver gennemført. Jeg kan ikke se, at den gamle Tradition i nogen Maade vil komme i Vejen, og dertil kommer, at rent teknisk egner Forsikringsranken sig meget bedre til Sikring af de gamle, som er over 65 Aar, end den egner sig til Forsikring for de unge ved 16 eller 18 Aar. Det er der ingen som helst Tvivl om.

Det glædede mig at høre, at Ministeren ganske kunde slutte sig til denne Tanke, hvad jeg i Grunden paa Forhaand vidste af hans Udtalelser i det andet høje Ting, og det glædede mig tillige at høre Ministeren udtale, at det Materiale, der forelaa fra Invaliditetskommissionen, det videnskabelige, forsikringstekniske Materiale vilde kunne komme den Kommission, han agter at nedsætte, til Nytte i en saadan Grad, at det ikke vil være nødvendigt for denne Kommission at skaffe sig specielt Materiale, hvilket jo vilde tage en meget lang Aarrække. Jeg tror ogsaa, at den højtærede Minister har Ret heri. Det nævnte Materiale vil sikkert vise sig tilstrækkeligt for den nye Kommission, saaledes at man ved en Behandling af dette vil kunne komme til et Resultat paa dette Omraade.

Den højtærede Minister mente, at en fuldstændig Overgang til Forsikringen vilde der neppe kunne blive Tale om. Ogsaa deri tror jeg, den højtærede Minister har Ret; men det er jo heller ikke det, vi har foreslaaet. Det, vi stiller Forslag om, er en Kommission til Undersøgelse af Mulighederne for en Kombination af Forsørgelsestanken, saaledes som den nu bliver fastslaaet i Loven om Aldersrente, og Forsikringsranken, der kræver en personlig Ydelse af den, som skal opnaa en Rente. Jeg tvivler ikke om,

at det med god Villie fra alle Sider vil lykkes at komme til en Kombination af disse to Systemer, saa at man kan opnaa om ikke et fuldkomment Hele, saa dog en Tilnærmelse dertil, i hvert Tilfælde dette, at man ikke vedbliver at spise alle Formuer op, inden man kommer ind paa den sunde Forsikringstanke. Det er jeg nemlig, som jeg sagde, da jeg første Gang havde Ordet, ængstelig for vil kunne ske, hvis man bliver ved at arbejde paa det her foreslaaede Grundlag. Jeg tænker mig ogsaa, at en ringe personlig Ydelse vilde kunne faa den Betydning, at man derigennem kunde naa til saadanne økonomiske Resultater, uden at det i nogen Maade vilde trykke den enkelte, at man maaske kunde faa Midler til at skabe noget bedre økonomiske Forhold for de allerældste blandt de understøttede, end man har fundet det forsvarligt at fastsætte i denne Lov.

Den højtærede Minister ønsker at stilles frit med Hensyn til Antallet af Medlemmer i Kommissionen. I saa Henseende maa Ministeren staa ganske frit. Naar vi fra vor Side har stillet Forslag om fire Medlemmer samt en Formand, er det for det første, fordi vi mente, at en lille Kommission vilde kunne arbejde hurtigere end en større, og dernæst fordi vi mente, at alle Anskuelser vilde kunne repræsenteres indenfor dette Antal Medlemmer. Men ønsker den højtærede Minister, at der skal være flere Medlemmer i den Kommission, han agter at nedsætte, kan min ærede Medforslagsstiller og jeg ikke have noget som helst derimod.

Efter de meget imødekommende Udtalelser af den højtærede Minister og hans bestemte Løfte om at nedsætte en Kommission i Lighed med, hvad her er foreslaaet, skal jeg tillade mig paa min ærede Medforslagsstillers og egne Vegne at tage vort Ændringsforslag udenfor Betænkningen tilbage.

Formanden: Ændringsforslaget udenfor Betænkningen er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, er Ændringsforslaget bortfaldet.

Jeppesen (Drusebjerg): Jeg skal blot henvende en enkelt Bemærkning til det ærede 8de Medlem for 1ste Kreds (C. F. Sørensen) angaaende den Misundelsens Orm, der, som han udtrykte det, nagede ham i Anledning af, at den højtærede Minister havde henvendt et Par venlige Ord til mig i Dag og i Gaar til min ærede Partifælle, det ærede 2det Medlem for 4de Kreds (Veistrup). Naar den